

Erdélyi hírek

Nyári továbbképzés Székelyudvarhely

Ebben az évben második alkalommal rendezték meg Erdélyben a Bolyai Nyári Akadémiát – az erdélyi tanárok továbbképzésére. Több mint 150 magyarországi oktató utazott Erdélybe, hogy 21 helyszínen egy héten át tárgyspecifikus továbbképzést tartson az Erdélyből, továbbá a Felvidékről és Kárpátaljáról érkezett tanárkollégáknak.

Főemelő volt a tanfolyam nyitásként a csíksomlyói kegytemplomban celebrált hálaadó szentmise, melyen többszázan vettünk részt. Ezt követően a budapesti Művelődésügyi és Közoktatási Minisztérium képviselőjében *Tóthossy Istvánné*, az Etnikai és Nemzeti Kisebbségi főosztály vezetője nyitotta meg a tanfolyamot. Nem csupán szavakkal, hanem igen jelentős anyagi támogatással segítettek a tanfolyam létrejöttét, megnyugtató biztosítékot is adva a romániai magyaroknak, hogy az anyaországnak is fontos a magyar kultúra, a magyar nyelvű oktatás fennmaradása Erdélyben.

Az énektanárok idén Székelyudvarhelyt találoztak. A 47 résztvevőnek az erre az eseményre frissen felújított Művészeti Líceum adott otthont. Magyarországon ritkán tapasztalható nagy létszám és főleg, magával ragadó tanulási kedv jellemezte a résztvevőket. Az egyetemistáktól a nyugdíjas tanárig minden korosztály képviseltette magát. A résztvevők számának örvendetes növekedése a tavalyihoz képest bizonyítja, hogy nagy igény mutatkozik e továbbképzési forma iránt – annak ellenére, hogy a kollégák az itt töltött időt saját szabadságukból áldozzák szakmai fejlődésükre. Talán az idén meghirdetett program is – döntően egyházzene –, mely a tavaly elkezdett munkára épült, hozzájárult a nagy érdeklődéshez. A zenének erre a speciális területére még az átlagosnál is kevesebb figyelmet fordítanak az oktatásban – hazánkban is csupán az elmúlt években nyílt rá lehetőség.

Fársztó napi programunk mellett (2 és fél órás előadások a gregorián, korai polifónia, módszertan, zenetörténet, kórusfoglalkozás

témakörökben) lehetőség nyílt a beszélgetésekre, egymás problémáinak megismerésére is. Amíg mi a CD-lejátszókat, videókat stb. hiányoljuk iskoláink minden tanterméből, addig erdélyi kollégáink a magyar osztályok fokozatos és tervszerű megszüntetése ellen küzdenek. (Ez a probléma a Székelyföldön nem jelentkezik olyan erővel, mint a szórványban).

A tanfolyam zárásaként a székelyudvarhelyi Szent Miklós templomban adtunk koncertet. A közel egy órás műsorban a hat nap kórusfoglalkozásainak eredményét – gregorián, XII–XIII. századi többszólamú, Liszt- és Kodály-műveket – hallhatta a szép számban megjelent közönség.

Hogy a zene mennyire ott van minden napjaikban, mutatta, hogy a koncertet megelőző szentmisén a templom valóságosan zengett az énektől. Úgy tűnik, a Budapesten oly sokat hiányolt éneklési kedv itt még ösztönösen hat – nehezebb tételeket is szívesen megtanulnak –, s erre biztosan építhet áldozatos munkája során Illyés István kántor úr. Igen fontosnak tartom, hogy a templomi zenei élet és az iskolai zenei oktatás végre ismét egymásra találjon, hiszen csak így képzelhető el mindkettő saját közegében történő, de mégis egy irányba mutató fejlődése.

Tökés Tinde Mária kolléganőmmel együtt immár a két év tapasztalataiból okulva terveztük meg a jövő évi programot. A várható további létszámgyarapodás miatt terveink szerint osztott csoportokkal foglalkozunk majd – a képzettségi szint legteljesebb figyelembevételével. Öszintén reméljük, hogy a jövőben is nyílik lehetőség munkánk folytatására; hogy a lelkes tanárok munkáját ugyanolyan lelkes hivatalnokok segítik majd a szervezésben, a tanfolyamsorozat előkészítésében. S mindenképp felett bízunk abban, hogy a művelődési tárca továbbra is folytatja segítő kezét nyújtó kultúrpolitikáját. Ránk, magyarországi tanárookra továbbra is számíthatnak.

Kemény Kinga

Az Organa Transsylvania (Erdély orgonáiért) Alapítvány közleménye

Alapítványunk célkitűzéseinek megfelelően és anyagi támogatásával *Bors László* újtusnádi fiatalember sikeresen befejezte magyarországi tanulmányait az orgonaépítő szakmában, és hazatért Erdélybe. *Albert Miklós* győri mester felajánlását követően 1991 őszén kezdte meg gyakorlati tanulmányait, miközben Budapes-

ten elméleti képzésben részesült. 1994. május-június hónapjában képesítő vizsgát tett. Munkájához erőt és kitartást kívánunk, s ezennel – mint szakképzett orgonajavítót – az erdélyi egyházközségek figyelmébe ajánljuk.

(Dávid István)